

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XXI. Qualiter stabilium maneat, quod episcopus in amicis suis, seruis, aut libertis, de re ecclesiae suae donare voluerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO
CHRISTI
666. pore, quo ab episcopo fuerint admoniti, eam
præsentare distulerint; dum eorum origo (vt iam
diximus) fuerit manifestata per legalem testem ad
seruitum ecclesiæ reducantur: & vt episcopo fue-
rit placitum, ita eos habeat. Hæc forma & in pre-
sbyteris seruanda erit, qui cum voluntate episcopi
sui, iuxta canonicam regulam de familia suæ ecclæ-
siæ liberos facere voluerint.

XXI.

Non putandum est contra regulam iri canonici-
cam, quando ea instituimus quæ seruari oportet
de re ecclesiastica. Quamuis etenim canonicæ sen-
tentiæ ordinem habeant quid episcopus pro re ec-
clesiæ obseruare debeat; opportunum tamen est, vt
vbi ab episcopo bonus impenditur profectus, a
succedente institutus teneatur modus. Placuit huic
sancto Concilio, vt si episcopus ecclesiæ suæ, in
qua præsidet, de rebus suis inuentus fuerit plurima
contulisse, quidquid amicis suis, seruis, aut libertis,
vel quibuslibet personis de ecclesiæ suæ rebus com-
pertus fuerit aliquid donasse; si triplum, aut multo
plus patuerit esse, quod conscripsit in nomine ec-
clesiæ suæ, firmum maneat, quod distribuit in per-
sonis, quæ prænotatae sunt superiori ordine. Nec
licebit succedenti episcopo prioris sui irrumpere
voluntatem. His etiam si causæ ecclesiasticæ fue-
rint commissæ, & fideliter prosequentes in rebus
ecclesiæ profectum visi fuerint facere, laboris sui
consequantur mercedem; ita vt de eo quidquid
acquisierint (quia constat eos non sine vtilitate
ecclesiæ negotia commissa peregisse) de eo, quid-

quid cum fide & bona intentione ad effectum perduxerint, & ad ius ecclesiæ per eos redactum patuerit; de mobili re decimum suum sequantur; pro immobili ab episcopo repensationem dignam accipiant. Et tamen, quæ meruerint ipsis, aut posteritas eorum, vel quibus largiri voluerint, perenniter possideant. Si quis episcoporum contra huius sententiæ ordinem agens irrumpere voluerit quod prior eius fecit, & vocem amittat, & scripturæ quæ facta est pœnam adimpleat: insuper & a cœtu fraterno excommunicatus maneat, vt excessus sui emendet causam.

XXII.

Quia iuuante nos diuina gratia, ea in hoc sancto Concilio peregimus, quæ ad rectitudinem ecclesiastici ordinis sunt debita, in aliquibus sententiis cauendi modum imposuimus: aliqua tamen, quia singulari ordine non manent constricta, per huius sententiæ decretum instituimus, quod quisque episcoporum, vel presbyterorum, atque in inferiori gradu constituti, debeant metuere. Quisquis huius canonicae regulæ instituta seruare distulerit, quamlibet maior esse videatur, mediocris vero, aut inferiori gradu constitutum se esse perspexerit, vt causa permiserit, a metropolitano episcopo, cum suis confinitimis, qui supra notatum sententiarum ordinem custodierint, is qui seruare distulerit excommunicatum se euidentissime nouerit.

XXIII.

Postquam fidei nostræ exposuimus credulitatem, & quæ necessaria extiterunt (vt potuimus) digessi-